

บทที่ 2

ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้จะกล่าวถึงทฤษฎี แนวความคิดที่เกี่ยวกับทัศนคติ ส่วนประสมการตลาดและ การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. แนวความคิดเกี่ยวกับทัศนคติ (Attitude)

ทัศนคติของผู้บริโภค มีความสำคัญต่อการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค หากผู้บริโภค มีทัศนคติที่ดีต่อแบรนด์หรือตราสินค้าแล้วบ่อยมีการซื้อขายต่อการขายสินค้า ทัศนคติเป็นไปได้ทั้งที่ดี และไม่ดี ทัศนคติมีส่วนเกี่ยวข้องกับความเชื่อและความตั้งใจ ปกติเมื่อผู้บริโภค มีความเชื่อเข้ามาอย่างหนึ่ง อันนำไปสู่ความมีทัศนคติในสิ่งนั้น ซึ่งอาจดีหรือไม่ดีก็ได้ และต่อมา ก็มีความตั้งใจที่ผู้บริโภคซื้อสินค้าหรือบริการนั้น ถ้าเป็นความเชื่อและทัศนคติที่ดี

ความหมายของทัศนคติ

ทัศนคติ คือ แนวโน้มของการรับรู้และการกระทำที่เกิดจากการเรียนรู้ที่ตรงกับลักษณะของความชอบหรือความไม่ชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งใด ๆ ที่เกิดขึ้น ความโน้มเอียงที่เกิดจากการเรียนรู้ที่นำไปสู่พฤติกรรมที่จะตอบสนองค่าลักษณะใดๆ ที่ตรงกับวิถีทางที่ชอบหรือไม่ชอบของสิ่งใด ๆ ที่บุคคลได้รับหรือความคิดเห็น ผลิตภัณฑ์ บริการ ตราสินค้า บริษัท ห้างร้าน (ศุภกร เสรีรัตน์, 2540:161-163)

นักทฤษฎีต่าง ๆ ได้ให้ความสนใจกับคำจำกัดความหมายใหม่ของทัศนคติ ซึ่งได้มาจากการวิจัยและเป็นประโยชน์ต่อการคาดถึงพฤติกรรมของบุคคล ด้วยคำจำกัดความดังกล่าวเป็นการมองทัศนคติที่ชัดเจนขึ้นในแง่ของเป็นสิ่งที่มองได้หลายด้าน โดยธรรมชาติ ซึ่งตรงข้ามกับคำจำกัดความที่มีมาก่อนหน้านี้ที่เป็นการมองทัศนคติเพียงด้านเดียว โดยทัศนคติของบุคคลโดยรวมทั้งหมดที่มีต่อสิ่งใด ๆ ที่มองเห็นในฐานะที่เป็นกลไกของความเข้มแข็งของความเชื่อ ทั้งหลายแต่ละอย่างที่บุคคลมีอยู่กับเนื้อหาของสิ่งใด ๆ และการประเมินผลบุคคลที่มีต่อความเชื่อแต่ละอย่างที่เกี่ยวข้องกับสิ่งนั้น ๆ โดยความเชื่อ (Belief) ในที่นี้หมายถึง ความเป็นไปได้ที่บุคคลเข้ามาเกี่ยวพันกันกับส่วนของความรู้ที่เป็นจริงที่กำหนดขึ้น ซึ่งความหมายของทัศนคติ ดังกล่าวเป็นคำจำกัดความที่นำสนใจเพิ่มเป็นคำจำกัดความที่แสดงถึงผู้บริโภคที่มีการรับรู้ถึง

ผลิตภัณฑ์ในลักษณะที่แตกต่างกัน และยังแสดงในรูปแบบของความเชื่อในแต่ละลักษณะนั้น ๆ ด้วย (ศุภกร เสรีรัตน์, 2540:163-165)

นอกจากนี้คำว่า ทัศนคติ สามารถแทนถึงวิธีการที่บุคคลคิดหรือรู้สึกเกี่ยวกับบางสิ่ง บางอย่างได้ สำหรับในแง่ของฝ่ายที่ว่าด้วยความเข้าใจ (Cognitive point of view) มีการมอง ทัศนคติว่าเป็นการแสดงถึงการจัดการขององค์ประกอบของความเข้าใจหรือความรู้สึก ส่วนฝ่าย ที่ว่าด้วยการชูงใจ (Motivational point of view) มองทัศนคติว่าเป็นสภาวะของความพร้อมสำหรับ การกระตุ้นของแรงใจ ในที่นี้ถือว่าทัศนคติจะเกี่ยวข้องกับการรับรู้และแรงใจของผู้บริโภคที่ ประมวลขึ้นมาจากการสัมผัสด้วยตา ทางตลาด หรือสถานการณ์ หรือเหตุการณ์ใด ๆ ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า ความชอบของผู้บริโภคหรือความโน้มเอียงในการกระทำต่อเป้าหมายที่มุ่งทางการตลาด โดยเฉพาะ อายุ่ได้อย่างหนึ่งหนึ่งคือ ทัศนคติส่วนบุคคลของผู้บริโภค(ศุภกร เสรีรัตน์, 2540:163-165)

การเกิดทัศนคติ

ทัศนคติเกิดขึ้น ได้จากประสบการณ์และการเรียนรู้ของบุคคลเป็นส่วนใหญ่ นอกจากรู้สึกจากการเลียนแบบผู้อื่น การตอบสนองต่อความต้องการของตนเอง การรับฟัง ความคิดเห็นของผู้อื่น สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ซึ่งการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นเร็วหรือช้า ขึ้นอยู่กับความเข้มข้นของทัศนคติและประสบการณ์ที่ได้รับ

องค์ประกอบของทัศนคติ

ทัศนคติประกอบด้วยองค์ประกอบสามัญ 3 ประการ (ศุภกร, 2540: 164-165) คือ

1. ความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นประสบการณ์ความรู้ในเรื่องใด เรื่องหนึ่ง รวมถึงความคิด ความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือปรากฏการณ์หนึ่งเป็นสิ่งที่จะ ก่อให้เกิดทัศนคติ

2. ความรู้สึก (Affective หรือ Feeling Component) เป็นความรู้สึกโดยอัตโนมัติหรือ สัญชาตญาณเกี่ยวกับความรัก ความโกรธ ความชอบ หรือความเกลียด ว่าสิ่งนั้นดีหรือไม่ดี มีผลทำให้เกิดทัศนคติต่อสิ่งนั้นขึ้นมาได้

3. ความพร้อมที่กระทำ (Action Tendency Component) เป็นความโน้มเอียงที่บุคคล แสดงพฤติกรรมตอบโต้อายุ่ได้อย่างหนึ่งอ่อนมา ซึ่งพฤติกรรมอันนั้นเกิดจากการรับรู้และความ รู้สึกที่เขามีอยู่เกี่ยวกับวัตถุ เหตุการณ์หรือบุคคลนั้นเอง

ลักษณะของทัศนคติ

ทัศนคติเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคลที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล เป็นลักษณะของการจัดระเบียบแนวความคิด ความเชื่อ ขุนปินสีชัย และสิ่งจุงใจที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งเสมอและต้องเกี่ยวข้องกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดเสมออีก เนื่องจากทุกคนต้องประเมินทุกสิ่งทุกอย่างที่เข้ามาสัมผัสถอยู่ตลอดเวลา จึงต้องมีการจัดระเบียบของแนวความคิดและความเชื่อว่าควรจะมีทิศทางไปทางใดบ้าง เช่น ดีและไม่ดี ชอบและไม่ชอบ พ้อใจและไม่พ้อใจ สนใจและไม่สนใจ เป็นต้น ส่วนความเป็นกลางหรือไม่มีทิศทางไปทางบวกและลบนั้นนับว่ามีน้อยมาก เพราะผู้บริโภคไม่ลักษณะแตกต่างกันไปตามสิ่งจุงใจและอารมณ์ลักษณะที่สำคัญของทัศนคติประกอบด้วย (ศุภกร เสรีรัตน์,2540:164-166)

1. เป็นสิ่งที่อยู่ภายในตัวบุคคล ทัศนคติเป็นเรื่องของระเบียบความคิดที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล

2. มิใช่เป็นสิ่งที่มีมาแต่กำเนิด คนทุกคนเกิดมาบังไม่มีทัศนคติใด ๆ ทั้งสิ้น แต่เมื่อได้ผ่านการเรียนรู้ขึ้นให้เกิดทัศนคติขึ้นมา การเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดทัศนคติได้มาจากการอิทธิพลของกลุ่มต่าง ๆ เช่น ครอบครัว เพื่อน สังคม เป็นต้น

3. มีลักษณะมั่นคงถาวร ทัศนคติที่ได้ก่อตัวขึ้นมาแล้วอยู่ย่างถาวรและยากต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างทันทีทันใด ทั้งนี้เพราะทัศนคติได้ก่อตัวขึ้นมาจากการวางแผนการทางด้านความคิดซึ่งต้องมีการวิเคราะห์ มีการประเมินผล และก่อสรุปเป็นทัศนคติขึ้นมา

4. เกิดขึ้นมาจากตัวบุคคลและสิ่งของเสมอ ทัศนคติเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจากการสัมผัส การเรียนรู้จากสิ่งภายนอก

การก่อตัวของทัศนคติ

กระบวนการที่ผู้บริโภคได้ก่อให้เกิดความเชื่อและทัศนคติที่มีผลต่อผลิตภัณฑ์และตราสินค้าได้รับความสนใจจากนักการตลาดเป็นอย่างมาก การก่อตัวของทัศนคติได้รับอิทธิพลจากปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้(ศุภกร เสรีรัตน์,2540:166)

1. การจุงใจทางร่างกาย บุคคลโดยทั่วไปสามารถสร้างทัศนคติที่คือสิ่งที่เข้ามากระทบ อาจเป็นตัวบุคคลหรือสิ่งของ ในส่วนที่ช่วยตอบสนองความต้องการหรือแรงขับพื้นฐานทางร่างกาย

2. สารสนเทศ เกิดจากการจะสร้างทัศนคติจากประสบการณ์ที่รับเข้ามานี้ในด้านของชนิดหรือแหล่งที่มา นับว่ามีส่วนต่อการสร้างทัศนคติทั้งสิ้น

3. การเกี่ยวข้องกับกลุ่ม กลุ่มต่าง ๆ นับว่ามีอิทธิพลต่อการสร้างทัศนคติให้กับตัวบุคคลอย่างมาก โดยเฉพาะกับกลุ่มที่บุคคลต้องเข้าไปเกี่ยวข้องอยู่เสมอ เช่น ครอบครัว เพื่อน และกลุ่มอ้างอิง เป็นต้น

4. ประสบการณ์ บุคคลที่เคยได้ความประทับใจในประสบการณ์ที่ผ่านมาอันส่งผลทำให้บุคคลนั้นมีทัศนคติที่ต่อประสบการณ์นั้น

5. บุคลิกภาพ มีความหมายกว้างขวาง แต่บุคลิกภาพหลายอย่างต่างก็มีอิทธิพลต่อการสร้างทัศนคติของบุคคลได้ด้วย

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

ลักษณะทั่วไปของทัศนคติมีลักษณะที่คงที่ไม่เปลี่ยนแปลงได้จางนัก อย่างไรก็ตาม ทัศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงไปได้ ถ้ามีตัวที่กระทำให้ทัศนคติของผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีเหตุผล

ตัวกำหนดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ทัศนคติที่เปลี่ยนแปลงไปได้นั้นเนื่องจากมีปัจจัยเข้ามายังประทับกับทัศนคติที่มีอยู่เดิม ตัวกำหนดทัศนคติสามารถแบ่งได้ 2 ประเภท คือ ตัวกำหนดที่เกิดจากความเข้มข้นของทัศนคติของบุคคลนั้นเอง และตัวกำหนดที่มาจากการอักเสวเข้ามากระทบกับทัศนคติของบุคคลนั้น ตัวกำหนดที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติมีดังนี้
(ศุภกร เสาร์ตัน, 2540:166-168)

1. จำนวนของสารสนเทศ สารสนเทศที่ผู้บริโภคได้เก็บเอาไว้จากอดีตนั้น ถ้ามีจำนวนหรือขนาดไม่มากก็จะง่ายต่อการเปิดโอกาสให้สารสนเทศใหม่ ๆ เข้ามาได้

2. การรวมตัวเป็นทัศนคติไม่ชัดเจน การที่ทัศนคติได้รวมตัวขึ้นมาแล้ว เป็นผลสืบเนื่องจากความนิ่งคิด ค่านิยม หรือแรงจูงใจของแต่ละคนที่ไม่ชัดเจน เมื่อมารับสารสนเทศที่ถูกใจได้เข้มข้นก็จะทำให้เกิดทัศนคติขึ้นมาใหม่ได้

3. ทัศนคติที่มิได้สัมผัสทัศนคติอื่น ๆ ปกติแล้วทัศนคติของบุคคลทั่วไปจะสัมพันธ์กับทัศนคติอื่น ๆ และความสมดุลในตัวมันเอง ถ้าทัศนคติของบุคคลนุ่มนวลไม่มีความโกรธเคืองกับทัศนคติอื่น ๆ ในระบบเดียวกัน ก็จะทำให้ง่ายต่อการเกิดทัศนคติใหม่ได้

4. บุคคลมีความคิดกว้างหรือยอมรับทุก ๆ สิ่ง บุคคลประเภทนี้รับเอาสิ่งต่าง ๆ เข้ามาประเมินและมีความเชื่อเกิดขึ้น ทำให้ง่ายต่อการเกิดทัศนคติใหม่ได้

5. การให้สารสนเทศใหม่ เพื่อต้องการให้ผู้บริโภคได้เปลี่ยนแปลงการรับรู้ใหม่

6. การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่สัมพันธ์กับความต้องการ นั้นเป็นการเน้นให้เห็นถึงความชอบพอใหม่ ๆ

7. ให้ชักนำการกระทำที่ตรงข้ามกับพฤติกรรมเดิม เป็นการเน้นถึงการเปลี่ยนแปลงส่วนประกอบของพฤติกรรมที่เคยปฏิบัติอยู่เดิม

การวัดทัศนคติ

การวัดทัศนคติเป็นการวัดสิ่งที่ปัจจุบันรวมของมนุษย์เกี่ยวกับความชอบ ความรู้สึก ความอคติ ความคิดล่วงหน้า ความคิด ความกลัวการผู้เชี่ยวชาญ และความเชื่อถือหัวหนาดที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ (ศุภกร เสรีรัตน์, 2540:168-169)

การวัดทัศนคติเป็นสิ่งที่ค่อนข้างยาก เนื่องจากทัศนคติมีความ слับซับซ้อนมาก ตั้งนั้นจำเป็นต้องหาดูแทนของมันมาใช้เป็นตัวบ่งชี้ สิ่งที่จะนำมาเป็นสัญลักษณ์แทนทัศนคติได้ก็คือ สิ่งที่คนแสดงออกถูก อันได้แก่ การแสดงออกทางกายและวาจา ทางกายสามารถวัดได้โดย การสังเกต (Observation) พฤติกรรมต่าง ๆ ส่วนทางวาจาสามารถวัดได้โดยการสอบถาม ความคิดเห็นตามวิธีการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถามหรือให้อธิบายภาพ (Projective Techniques)

2. ทฤษฎีส่วนประสมการตลาด(Marketing Mix)

ส่วนประสมการตลาด คือ เครื่องมือทำการตลาดที่ธุรกิจนำมาปฏิบัติ เพื่อเข้าถึงตลาดเป้าหมาย ซึ่งตอนสนองความพึงสูงสุดให้แก่กลุ่มลูกค้าเป้าหมายและเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ทางการตลาด ส่วนประสมการตลาด ประกอบด้วย (พิยณุ งสติวัฒนา 2544:10-16)

1. ผลิตภัณฑ์ (Product) คือ สินค้าหรือบริการที่สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้ากลุ่มเป้าหมายได้ ผลิตภัณฑ์ที่เสนอขายอาจมีตัวตนหรือไม่มีตัวตนก็ได้ ซึ่งประกอบด้วย สินค้า บริการ ความคิด สถานที่ องค์กรหรือบุคคล ผลิตภัณฑ์ต้องมีอรรถประโยชน์ (Utility) มีมูลค่า (Value) ในสายตาผู้บริโภค

2. ราคา (Price) คือ ข้อเสนอที่นักการตลาดเสนอให้แก่ผู้บริโภค ถ้าผู้บริโภคเกิดการยอมรับก็จะมีการซื้อเกิดขึ้น

3. การจัดจำหน่าย (Place or Distribution) หมายถึง โครงสร้างของช่องทางซึ่งประกอบด้วยสถาบันและกิจกรรมที่ใช้เพื่อเคลื่อนย้ายผลิตภัณฑ์และบริการจากองค์กรไปยังตลาด ซึ่งสถาบันที่นำผลิตภัณฑ์ออกสู่ตลาดเป้าหมายก็คือ สถาบันการตลาด ส่วนกิจกรรมนั้นก็คือ กิจกรรมที่ช่วยในการกระจายสินค้าได้แก่ การขนส่ง การเก็บรักษา เป็นต้น การจัดจำหน่ายประกอบด้วย

3.1 ช่องทางการจัดจำหน่าย หมายถึง เส้นทางที่ผลิตภัณฑ์และหรือกรรมสิทธิ์ที่ผลิตภัณฑ์ถูกเปลี่ยนเมื่อไปยังตลาด ประกอบด้วย ผู้ผลิต คุนภัณฑ์และผู้บริโภค

3.2 การกระจายสินค้า หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายตัวผลิตภัณฑ์จากผู้ผลิตไปยังผู้บริโภค

4. การส่งเสริมการตลาด (Promotion) หมายถึง การใช้ความพยายามจูงใจให้เกิดความชอบในสินค้าและเกิดพฤติกรรมอย่างถูกต้อง เป็นการคิดต่อสื่อสารเกี่ยวกับข้อมูลระหว่างผู้ขายกับผู้ซื้อเพื่อสร้างทักษะคิดและพุ่มติดตามการซื้อ ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการส่งเสริมการตลาดเรียกว่า ส่วนผสมการส่งเสริมการตลาด (Promotion Mix) ประกอบด้วย (พิษณุ วงศิริวัฒนา 2544:15-16)

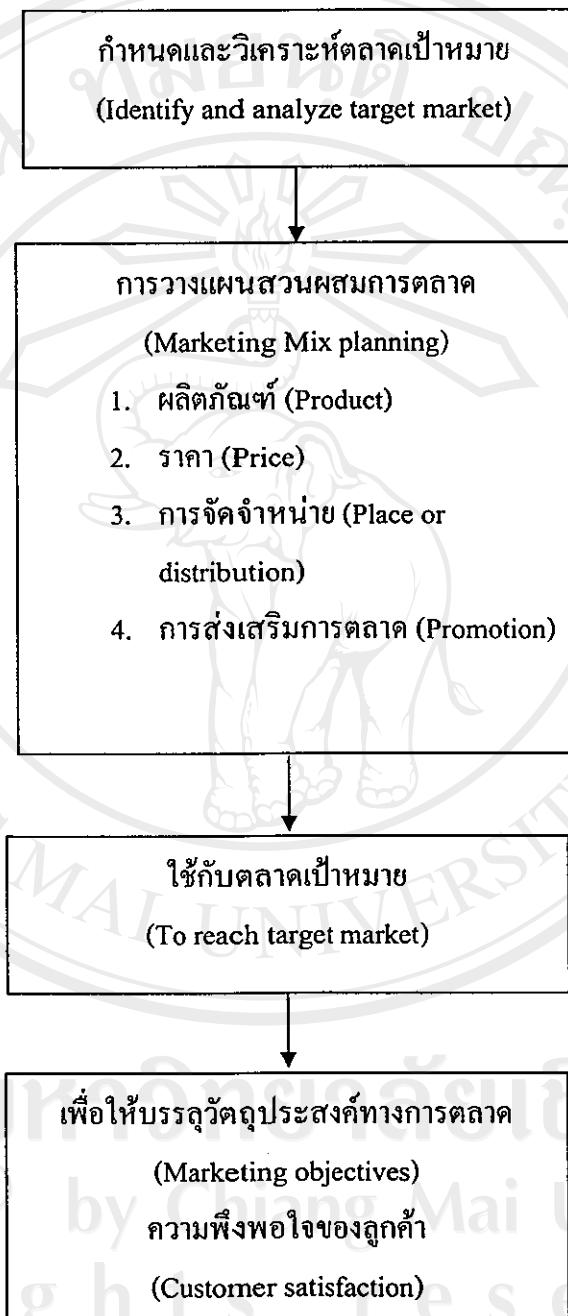
4.1 การโฆษณา เป็นกิจกรรมการเสนอข่าวสารเกี่ยวกับองค์กร ผลิตภัณฑ์ บริการ ความคิด

4.2 การขายโดยใช้พนักงานขาย เป็นกิจกรรมแจ้งข่าวสารและจูงใจตลาดโดยใช้บุคคล

4.3 การส่งเสริมการขาย เป็นกิจกรรมการส่งเสริมที่นักหนែจากการโฆษณา การขายโดยใช้พนักงานขาย และการให้ข่าวการประชาสัมพันธ์ ซึ่งสามารถกระตุ้นความสนใจทดลองใช้หรือการซื้อโดยถูกคำนับสุดท้ายหรือบุคคลอื่นในช่องทาง

4.4 การให้ข่าวและการประชาสัมพันธ์ การให้ข่าวเป็นการเสนอความคิดเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ การประชาสัมพันธ์ หมายถึง ความพยายามที่มีการวางแผนโดยองค์กรเพื่อสร้างทักษะคิดที่ดีต่อองค์กรให้เกิดกับกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ซึ่งการให้ข่าวเป็นกิจกรรมหนึ่งของการประชาสัมพันธ์ ขาย

โดยการนำเครื่องมือส่วนประสานการตลาด (Marketing Mix) หรือ 4 Ps มาประยุกต์ใช้ โดยเครื่องมือนี้ใช้เพื่อสนับสนุนความพึงพอใจของบุคคลเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร (ภาพที่ 3)

ภาพที่ 3 แสดงการตลาดในลักษณะที่เป็นกระบวนการทางการตลาด (Marketing Process)

ที่มา : (ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ 2539: 4)

ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

อำนาจ อนุโลมสมบัติและคณ (2539:3-5) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจบริโภคน้ำมันหล่อลื่นเครื่องยนต์เบนซินในแต่ละส่วนตลาด สำหรับผู้ใช้รถยนต์นั่งในเขตกรุงเทพมหานคร เนื่องจากน้ำมันหล่อลื่นเครื่องยนต์เบนซินให้ผลตอบแทนที่สูง และกลุ่มผู้บริโภคเป็นกลุ่มที่กำลังซื้อสูง พบร่วมตลาดกลุ่มนี้ให้ความสำคัญกับปัจจัยหลายปัจจัยได้แก่ ราคา คุณสมบัติ การรีดอายุการใช้เครื่องยนต์ คุณสมบัติที่ช่วยให้เครื่องยนต์เดินเรียบ การหาซื้อน้ำมันหล่อลื่นได้ง่าย อิทธิพลจากคำแนะนำของช่างผู้ชำนาญ อิทธิพลจากคำแนะนำของบุคคลในครอบครัว และอิทธิพลจากคำแนะนำของเพื่อน นอกจากนั้นพบว่าระดับรายได้ของผู้บริโภคในแต่ละส่วนตลาดมีผลต่อการเลือกใช้น้ำมันหล่อลื่นซึ่งผลโดยตรงต่อกลยุทธ์ทางการตลาดด้านราคาน้ำมันที่ผู้จำหน่ายน้ำมันหล่อลื่นจะต้องให้ความสนใจ

บริษัท บางจาก ปิโตรเลียม จำกัด (2539:5-10) ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ซื้อบริโภคน้ำมันหล่อลื่นส่วนบุคคลที่ใช้น้ำมันหล่อลื่นสังเคราะห์ ได้สรุปปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคที่น้อยกว่าคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ราคา ความสะดวกในการซื้อ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ ตราสินค้า คำแนะนำของช่างเทคนิค และคำแนะนำจากบุคคลใกล้ชิด